

DIREKTIVA 2010/31/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. maja 2010

**o energetske učinkovitosti stavb
(prenovitev)**

Člen 1

Vsebina

1. Ta direktiva ob upoštevanju zunanjih klimatskih in lokalnih pogojev ter notranjih klimatskih zahtev in stroškovne učinkovitosti spodbuja izboljšanje energetske učinkovitosti stavb v Uniji.

2. Ta direktiva določa zahteve v zvezi z:

- (a) skupnim splošnim okvirom metodologije za izračunavanje celovite energetske učinkovitosti stavb in stavbnih enot;
- (b) uporabo minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti novih stavb in novih stavbnih enot;
- (c) uporabo minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti:
  - (i) obstoječih stavb, stavbnih enot ali elementov stavb, na katerih potekajo velika prenovitvena dela;
  - (ii) elementov stavb, ki so del ovoja stavbe in imajo znaten vpliv na energetsko učinkovitost ovoja stavbe, kadar se ti nadomestijo z boljšimi ali zamenjajo; in
  - (iii) tehničnih stavbnih sistemov, kadar so ti vgrajeni, zamenjani ali nadgrajeni;
- (d) nacionalnimi načrti za povečanje števila skoraj nič-energijskih stavb;
- (e) energetskim certificiranjem stavb ali stavbnih enot;
- (f) rednimi pregledi ogrevalnih in klimatskih sistemov v stavbah; ter
- (g) neodvisnimi nadzornimi sistemi za energetske izkaznice in poročila o pregledu.

3. Zahteve, določene v tej direktivi, so minimalne zahteve in nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih ukrepov. Takšni ukrepi so skladni s Pogodbo o delovanju Evropske unije. Ukrepi se uradno sporočijo Komisiji.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- 1. „stavba“ pomeni krito konstrukcijo s stenami, v kateri se uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev;

▼ B

2. „skoraj nič-energijska stavba“ pomeni stavbo z zelo visoko energetske učinkovitostjo, določeno v skladu s Prilogo I. Za skoraj nič potrebne energije oziroma zelo majhno količino potrebne energije bi v zelo veliki meri morala zadostovati energija iz obnovljivih virov, vključno z energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno na kraju samem ali v bližini;

▼ M1

3. „tehnični stavbni sistem“ pomeni tehnično opremo stavbe ali stavbne enote, ki omogoča ogrevanje in hlajenje prostorov, prezračevanje, sanitarno toplo vodo, vgrajeno razsvetljavo, avtomatizacijo in nadzor stavbe, proizvodnjo električne energije na kraju samem ali kombinacijo navedenega, vključno s tistimi sistemi, ki uporabljajo energijo iz obnovljivih virov;
- 3a. „sistem za avtomatizacijo in nadzor stavb“ pomeni sistem, ki vključuje vse proizvode, programsko opremo in inženirske storitve, ki lahko s samodejnim nadzorom in omogočanjem ročnega upravljanja tehničnih stavbnih sistemov podpirajo energetske učinkovito, gospodarno in varno delovanje teh tehničnih stavbnih sistemov;

▼ B

4. „energetska učinkovitost stavbe“ pomeni izračunano ali izmerjeno količino energije, potrebno za zadovoljevanje potreb po energiji, povezanih z običajno uporabo stavbe, ki med drugim vključuje energijo za ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, toplo vodo in razsvetljavo;
5. „primarna energija“ pomeni energijo iz obnovljivih in neobnovljivih virov, ki ni bila pretvorjena ali spremenjena;
6. „energija iz obnovljivih virov“ pomeni energijo iz obnovljivih nefosilnih virov, predvsem vetra, sonca, aerotermalne, geotermalne, hidrotermalne energije in energije oceanov, vodne energije, biomase, deponijskega plina, plina iz komunalnih čistilnih naprav in bioplinov;
7. „ovoj stavbe“ pomeni vgrajene elemente stavbe, ki ločujejo njeno notranjost od zunanjega okolja;
8. „stavbna enota“ pomeni del, nadstropje ali stanovanje znotraj stavbe, ki je namenjen ali spremenjen za ločeno uporabo;
9. „element stavbe“ pomeni tehnični stavbni sistem ali element ovoja stavbe;
10. „večja prenova“ pomeni prenovo stavbe, kjer:
  - (a) skupni stroški prenove ovoja stavbe ali tehničnih stavbnih sistemov presegajo 25 % vrednosti stavbe brez vrednosti zemljišča, na katerem ta stoji, ali
  - (b) se prenavlja več kot 25 % površine ovoja stavbe.

Države članice lahko izbirajo med možnostjo (a) ali (b);

▼B

11. „evropski standard“ pomeni standard, ki ga sprejme Evropski odbor za standardizacijo, Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo ali Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde, in je dostopen javnosti;
12. „energetska izkaznica“ pomeni potrdilo, ki ga priznava država članica ali pravna oseba, ki jo ta določi, in v katerem je navedena energetska učinkovitost stavbe ali stavbne enote, izračunana po metodologiji, sprejeti v skladu s členom 3;
13. „soproduktivna“ pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote ter električne in/ali mehanske energije;
14. „stroškovno optimalna raven“ pomeni raven energetske učinkovitosti, ki vodi v najnižje stroške med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pri čemer:
  - (a) se najnižji stroški določijo ob upoštevanju stroškov naložb, povezanih z energijo, stroškov vzdrževanja in operativnih stroškov (vključno s stroški energije, energijskimi prihranki, kategorijo zadevne stavbe in zaslužki od proizvedene energije), kjer je to primerno, in stroškov odstranjevanja, kjer je to primerno; in
  - (b) vsaka država članica določi ocenjeni ekonomski življenjski cikel. Nanaša se na preostali ocenjeni ekonomski življenjski cikel stavbe, če so zahteve glede energetske učinkovitosti določene za stavbo kot celoto, ali na ocenjeni ekonomski življenjski cikel elementa stavbe, če so zahteve glede energetske učinkovitosti določene za elemente stavbe.

Stroškovno optimalna raven se nahaja v območju ravni učinkovitosti, kjer je analiza stroškov in koristi, izračunana med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pozitivna;
15. „klimatski sistem“ pomeni kombinacijo komponent, potrebnih za zagotovitev obdelave zraka v zaprtih prostorih, v katerih je temperaturo mogoče nadzorovati oziroma znižati;

▼M1

- 15a. „ogrevalni sistem“ pomeni kombinacijo komponent, potrebnih za določeno izvedbo obdelave zraka v zaprtih prostorih, s katero se dvigne temperatura;
- 15b. „kurilna naprava“ pomeni del ogrevalnega sistema, ki z enim ali več naslednjih procesov ustvarja koristno toploto:
  - (a) zgorevanje goriv, na primer v kotlu;
  - (b) učinek na podlagi Joulovega zakona, do katerega pride v grelnih elementih ogrevalnega sistema z električno upornostjo;
  - (c) zajemanje toplote iz okoliškega zraka, iz izpušnega zraka od prezračevanja, ali vodnih ali talnih virov toplote z uporabo toplotnih črpalk;

▼ M1

- 15c. „pogodbeno zagotavljanje prihranka energije“ pomeni pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, kot je opredeljeno v točki 27 člena 2 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;

▼ B

16. „kotel“ pomeni sklop telesa kotla in gorilca, ki je namenjen prenosu pri zgorevanju sproščene toplote na tekočino;
17. „nazivna izhodna moč“ pomeni maksimalno toplotno moč, izraženo v kW, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče ob doseganju izkoristka, ki ga navede, doseči med neprekinjenim delovanjem;
18. „toplotna črpalka“ pomeni stroj, napravo ali sistem, ki prenaša toploto iz naravnega okolja (zrak, voda ali zemlja) v stavbo ali za uporabo v industriji s preusmeritvijo naravnega toka toplote, tako da potuje od nižje k višji temperaturi. Pri povratnih toplotnih črpalkah je možno tudi prehajanje toplote iz stavbe v naravno okolje;
19. „daljinsko ogrevanje“ ali „daljinsko hlajenje“ pomeni distribucijo toplote v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira prek omrežja do več zgradb ali lokacij za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;

▼ M1

20. „mikro izdvojeni sistem“ pomeni mikro izdvojeni sistem, kot je opredeljen v točki 27 člena 2 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

*Člen 2a***Dolgoročna strategija prenove****▼ M2**

1. Vsaka država članica oblikuje dolgoročno strategijo prenove za podporo prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetske učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050, v okviru katere bo spodbujala stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe. Vsaka dolgoročna strategija prenove obsega:

▼ M1

- (a) pregled nacionalnega stavbnega fonda, ki – kakor je primerno – temelji na statističnem vzorčenju in pričakovanem deležu prenovljenih stavb v letu 2020;

⁽¹⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

▼ **M1**

- (b) opredelitev stroškovno učinkovitih pristopov k prenovi, ki je primerna vrsti stavb in podnebnemu pasu, ob upoštevanju morebitnih relevantnih sprožilnih točk, kjer je ustrezno, v življenjskem ciklu stavbe;
- (c) politike in ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove stavb, vključno s postopno temeljito prenovo, in v podporo ciljnim stroškovno učinkovitim ukrepom in prenovi, na primer z uvedbo neobvezne sheme načrtov za prenovo stavbe;
- (d) pregled politik in ukrepov za načrtno obravnavo segmentov nacionalnega stavbnega fonda z najslabšo energetske učinkovitostjo, dilem razdeljenih spodbud in nedelovanja trga ter oris relevantnih nacionalnih ukrepov za zmanjšanje energetske revščine;
- (e) politike in ukrepe za vse javne stavbe;
- (f) pregled nacionalnih pobud za spodbujanje pametnih tehnologij ter dobro povezanih stavb in skupnosti, pa tudi spretnosti in znanj ter izobraževanja v gradbenem sektorju in sektorju energetske učinkovitosti, ter
- (g) z dokazi podprto oceno pričakovanih prihrankov energije in širših koristi, kot so denimo koristi za zdravje, varnost in kakovost zraka.

2. Vsaka država članica v svoji dolgoročni strategiji prenove določi časovni načrt z ukrepi in na nacionalni ravni določenimi indikatorji za merjenje napredka, in sicer za doseganje dolgoročnega cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Uniji za 80–95 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990, da se zagotovi visoko energetske učinkovit in razogljičen nacionalni stavbni fond in da se prispeva k stroškovno učinkovitemu preoblikovanju obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe. Časovni načrt vsebuje okvirne mejnike za leta 2030, 2040 in 2050 ter navaja, kako ti mejniki prispevajo k doseganju ciljev Unije glede energetske učinkovitosti v skladu z Direktivo 2012/27/EU.

3. Države članice v podporo mobilizaciji naložb v prenovo, potrebno za doseganje ciljev iz odstavka 1, zagotovijo lažji dostop do ustreznih mehanizmov za:

- (a) združevanje projektov, vključno z naložbenimi platformami ali skupinami, ter konzorcijev malih in srednjih podjetij, da bi vlagateljem omogočili dostop, potencialnim strankam pa ponudili rešitve v svežnju;
- (b) zmanjševanje zaznanega tveganja operacij za energetske učinkovitost za vlagatelje in zasebni sektor;
- (c) uporabo javnega financiranja za pridobivanje dodatnih naložb zasebnega sektorja ali obravnavo specifičnega nedelovanja trga;
- (d) usmerjanje naložb v energetske učinkovite fond javnih stavb v skladu s smernicami Eurostata, ter

▼ M1

(e) dostopna in pregledna svetovalna orodja, kot so točke „vse na enem mestu“ za porabnike in svetovalne službe na področju energije, o zadevnih prenovah za izboljšanje energetske učinkovitosti in finančnih instrumentih.

4. Komisija zbira in razširja – vsaj javnim organom – primere najboljših praks glede uspešnih javnih in zasebnih programov financiranja prenove za izboljšanje energetske učinkovitosti ter informacije o shemah za združevanje majhnih projektov prenov za izboljšanje energetske učinkovitosti. Poleg tega opredeli in razširja primere najboljših praks glede finančnih spodbud za prenovo z vidika porabnika, pri čemer upošteva, da se stroškovna učinkovitost med državami članicami razlikuje.

5. Preden vsaka država članica Komisiji predloži svojo dolgoročno strategijo prenove, o njej opravi javno posvetovanje, ki služi kot prispevek k oblikovanju te strategije. Vsaka država članica svoji dolgoročni strategiji prenove priloži povzetek rezultatov svojega javnega posvetovanja.

Vsaka država članica na vključujoč način določi modalitete za posvetovanje, ki se opravi med izvajanjem njene dolgoročne strategije prenove.

6. Vsaka država članica svoji dolgoročni strategiji prenove priloži podrobnosti o izvajanju svoje najnovejše dolgoročne strategije prenove, vključno z načrtovanimi politikami in ukrepi.

7. Vsaka država članica lahko v svoji dolgoročni strategiji prenove obravnava požarno varnost in tveganja, povezana z močno potresno dejavnostjo, ki vplivajo na prenove za izboljšanje energetske učinkovitosti in življenjsko dobo stavb.

▼ M2

8. Dolgoročna strategija prenove vsake države članice se Komisiji predloži kot del končnega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Z odstopanjem od člena 3(1) navedene uredbe se prva dolgoročna strategija za prenovo na podlagi odstavka 1 tega člena posreduje Komisiji do 10. marca 2020.

▼ B*Člen 3***Sprejetje metodologije za izračunavanje energetske učinkovitosti stavb**

Države članice uporabljajo metodologijo za izračunavanje energetske učinkovitosti stavb v skladu s skupnim splošnim okvirom, določenim v Prilogi I.

Ta metodologija se sprejme na nacionalni ali regionalni ravni.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

Člen 4

Določitev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb ali stavbnih enot določene tako, da se dosežejo stroškovno optimalne ravni. Energetska učinkovitost se izračuna v skladu z metodologijo iz člena 3. Stroškovno optimalne ravni se izračunajo v skladu s primerjalnim metodološkim okvirjem iz člena 5, ko bo okvir na voljo.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pri zamenjavi ali nadgradnji elementov stavbe, da bi se dosegla stroškovno optimalna raven, določene minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti elementov stavbe, ki so del ovoja stavbe in precej vplivajo na energetska učinkovitost ovoja stavbe.

Pri določanju zahtev lahko države članice razlikujejo med novimi in obstoječimi stavbami ter med različnimi kategorijami stavb.

Te zahteve upoštevajo splošne notranje klimatske pogoje, da ne pride do možnih negativnih učinkov, kot je neustrezno prezračevanje, in lokalne pogoje ter namembnost in starost stavbe.

Državi članici ni treba določiti tistih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, ki med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom niso stroškovno učinkovite.

Minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti se ponovno pregleda v rednih časovnih presledkih, ki niso daljši od petih let, in se jih z namenom upoštevanja tehničnega napredka na področju gradbeništva po potrebi posodobi.

2. Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile ali uporabljale zahtev iz odstavka 1 za naslednje kategorije stavb:

- (a) stavbe, ki so uradno zaščitene kot del zaščitene okolja ali zaradi njihovega posebnega arhitektonskega ali zgodovinskega pomena, če bi izpolnjevanje določenih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti nesprejemljivo spremenilo njihovo značilnost ali izgled;
- (b) stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti;
- (c) začasne objekte s časom uporabe dveh let ali manj, industrijske komplekse, delavnice in nestanovanjske kmetijske stavbe z majhno porabo energije ter nestanovanjske kmetijske stavbe, ki se uporabljajo v sektorju, zajetem v nacionalnem sektorskem sporazumu o energetska učinkovitosti;
- (d) stanovanjske stavbe, ki so uporabljene ali namenjene za uporabo, krajšo od štirih mesecev na leto, ali pa za omejeno letno uporabo, s pričakovano porabo energije manj kot 25 % celoletne porabe;
- (e) samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m².

▼ B*Člen 5***Izračunavanje stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti**

1. Komisija z delegiranimi akti v skladu s členi 23, 24 in 25 do 30. junija 2011 določi primerjalni metodološki okvir za izračunavanje stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb.

Primerjalni metodološki okvir se določi v skladu s Prilogo III, pri tem pa se razlikuje med novimi in obstoječimi stavbami ter različnimi kategorijami stavb.

2. Države članice izračunajo stroškovno optimalne ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti z uporabo primerjalnega metodološkega okvira, določenega v skladu z odstavkom 1, in ustreznih parametrov, kot so klimatske razmere in dejanska dostopnost energetske infrastrukture, ter primerjajo rezultate tega izračuna z veljavnimi minimalnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti.

Države članice Komisiji poročajo o vseh podatkih in predpostavkah, uporabljenih za navedene izračune, in o rezultatih teh izračunov. ► **M2** ————— ◀ Države članice predložijo Komisiji ta poročila v rednih časovnih presledkih, ki niso daljši od petih let. Prvo poročilo se predloži do 30. junija 2012.

3. Če rezultat primerjave, izvedene v skladu z odstavkom 2, pokaže, da so minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti energetske bistveno manj učinkovite od stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, zadevna država članica Komisiji to razliko pisno utemelji v poročilu iz odstavka 2 in v primeru, da te vrzeli ni mogoče utemeljiti, poročilo priloži načrt, v katerem opredeli ustrezne korake, s katerimi naj bi do naslednjega pregleda zahtev glede energetske učinkovitosti, kakor je določeno v členu 4(1), znatno zmanjšala vrzel.

4. Komisija objavi poročilo o napredku držav članic pri doseganju stroškovno optimalnih ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti.

▼ M1*Člen 6***Nove stavbe**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da nove stavbe izpolnjujejo minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, določene v skladu s členom 4.

2. Države članice pred začetkom gradnje novih stavb zagotovijo, da se upošteva tehnična, okoljska in ekonomska smotrnost visoko zmogljivih alternativnih sistemov, če so razpoložljivi.

▼ B*Člen 7***Obstoječe stavbe**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pri večji prenovi stavb energetska učinkovitost stavbe ali njenih

▼ B

prenovljenih delov, z namenom izpolnitve minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, določenih v skladu s členom 4, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo, izboljša.

Navedene zahteve veljajo za prenovljeno stavbo ali stavbno enoto kot celoto. Poleg tega oziroma namesto tega lahko zahteve veljajo za prenovljene elemente stavb.

Države članice poleg tega sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pri nadgradnji ali zamenjavi elementov stavb, ki so del ovoja stavbe in precej vplivajo na energetske učinkovitost ovoja stavbe, izpolnjene minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo.

Države članice določijo te minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti v skladu s členom 4.

▼ M1

Države članice spodbujajo, da se pri večjih prenovah stavb upoštevajo visoko učinkoviti alternativni sistemi, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo, ter obravnavajo vprašanja zdravih notranjih klimatskih pogojev, požarne varnosti in tveganj, povezanih z močno potresno dejavnostjo.

*Člen 8***Tehnični stavbni sistemi, elektromobilnost in indikator pripravljenosti na pametne sisteme**

1. Države članice z namenom čim boljše energijske izrabe tehničnih stavbnih sistemov določijo zahteve za sisteme glede celotne energetske učinkovitosti, pravilne namestitve, ustrezne velikosti, prilagoditve in nadzora tehničnih stavbnih sistemov, ki se namestijo v obstoječe stavbe. Države članice lahko te zahteve uporabljajo tudi za sisteme v novih stavbah.

Zahteve za sisteme se določijo za nove tehnične stavbne sisteme, njihovo zamenjavo in nadgradnjo, uporabljajo pa se, če so tehnično, ekonomsko in funkcionalno izvedljive.

Države članice zahtevajo, da so nove stavbe, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, opremljene z napravami za samoregulacijo za ločeno uravnavanje temperature v vsakem prostoru ali, kjer je utemeljeno, v določeni ogrevani coni stavbne enote. Kar zadeva obstoječe stavbe, se namestitev takih naprav za samoregulacijo zahteva ob zamenjavi kurilnih naprav, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

2. Kar zadeva nove nestanovanjske stavbe in nestanovanjske stavbe, ki so v postopku večje prenove, ki imajo več kot deset parkirnih mest, države članice zagotovijo namestitev najmanj enega polnilnega mesta v smislu Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in infrastrukture za napeljavo vodov, tj. vodov za električne kable, za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest, da tako omogočijo kasnejšo namestitev polnilnih mest za električna vozila, kadar:

⁽¹⁾ Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L 307, 28.10.2014, str. 1).

▼ **M1**

- (a) je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo stavbe, ali
- (b) je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišča ali električno infrastrukturo parkirišča.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 1. januarja 2023 poroča o potencialnem prispevku stavbne politike Unije k spodbujanju elektromobilnosti, in po potrebi v zvezi s tem predlaga ukrepe.

3. Države članice določijo zahteve za namestitev najmanjšega števila polnilnih mest za vse nestanovanjske stavbe z več kot dvajsetimi parkirnimi mesti do 1. januarja 2025.

4. Države članice se lahko odločijo, da ne določijo ali uveljavijo zahtev iz odstavkov 2 in 3 za stavbe v lasti in uporabi malih in srednjih podjetij, kot so opredeljena v naslovu I Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾.

5. Kar zadeva nove stanovanjske stavbe in stanovanjske stavbe, ki so v postopku večje prenove, ki imajo več kot deset parkirnih mest, države članice zagotovijo namestitev infrastrukture za napeljavo vodov, tj. vodov za električne kable, za vsako parkirno mesto, da tako omogočijo kasnejšo namestitev polnilnih mest za električna vozila, kadar:

- (a) je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišča ali električno infrastrukturo stavbe, ali
- (b) je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišča ali električno infrastrukturo parkirišča.

6. Države članice se lahko odločijo, da se odstavki 2, 3 in 5 ne uporabljajo za posebne kategorije stavb, kadar:

- (a) so bile glede odstavkov 2 in 5 zahteve za gradbeno dovoljenje ali enakovredne zahteve vložene do 10. marca 2021;
- (b) bi bila potrebna infrastruktura za napeljavo vodov odvisna od mikro izdvojenih sistemov ali se stavbe nahajajo v najbolj oddaljenih regijah v smislu člena 349 PDEU, če bi to znatno otežilo delovanje lokalnega energetskega sistema in ogrozilo stabilnost lokalnega omrežja;
- (c) stroški polnjenja in infrastrukture za napeljavo vodov presegajo 7 % skupnih stroškov večje prenove stavbe;

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

▼ M1

(d) za javno stavbo že veljajo primerljive zahteve, ki izhajajo iz prenosa Direktive 2014/94/EU.

7. Države članice določijo ukrepe za poenostavitev nameščanja polnilnih mest v novih in obstoječih stanovanjskih in nestanovanjskih stavbah ter obravnavajo morebitne regulativne ovire, vključno s postopki za izdajo dovoljenj in odobritev, brez poseganja v pravo o lastninskopravnih in najemnih razmerjih držav članic.

8. Države članice upoštevajo potrebo po usklajenih stavbnih politikah, mehki in zeleni mobilnosti ter urbanističnem načrtovanju.

9. Države članice zagotovijo, da se po namestitvi, zamenjavi ali nadgradnji tehničnega stavbnega sistema opravi ocena celotne energetske učinkovitosti spremenjenega dela in, kjer je ustrezno, celotnega spremenjenega sistema. Rezultati se dokumentirajo ter posredujejo lastniku stavbe, tako da ostanejo na voljo in se lahko uporabijo za preverjanje skladnosti z minimalnimi zahtevami v skladu z odstavkom 1 tega člena in izdajo energetskih izkaznic. Države članice brez poseganja v člen 12 odločijo, ali bodo zahtevale izdajo nove energetske izkaznice.

10. Komisija do 31. decembra 2019 sprejme delegirani akt v skladu s členom 23, s katerim to direktivo dopolni z vzpostavitvijo neobvezne skupne sheme Unije za razvrščanje stavb glede na pripravljenost na pametne sisteme. Razvrščanje temelji na oceni zmogljivosti stavbe ali stavbne enote, da prilagodi svoje delovanje potrebam stanovanca in omrežju ter izboljša svojo energetske in celotno učinkovitost.

V neobvezni skupni shemi Unije za razvrščanje stavb glede na pripravljenost na pametne sisteme se v skladu s Prilogo Ia:

(a) določi opredelitev indikatorja pripravljenosti na pametne sisteme in

(b) določi metodologija za izračun tega indikatorja.

11. Komisija do 31. decembra 2019 in po posvetovanju z ustreznimi deležniki sprejme izvedbeni akt, v katerem se podrobno opredeli tehnične modalitete za učinkovito izvajanje sheme iz odstavka 10 tega člena, pa tudi časovni načrt za nezavezujočo testno fazo na nacionalni ravni, in se pojasni, kako ta shema dopolnjuje energetske izkaznice iz člena 11.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(3).

▼ B*Člen 9***Skoraj nič-energijske stavbe**

1. Države članice zagotovijo, da:

(a) so do 31. decembra 2020 vse nove stavbe skoraj nič-energijske stavbe, in

▼ B

- (b) so po 31. decembru 2018 nove stavbe, ki jih javni organi uporabljajo kot lastniki, zagotovijo, da so to skoraj nič-energijske stavbe.

Države članice pripravijo nacionalne načrte za povečanje števila skoraj nič-energijskih stavb. V te nacionalne načrte so lahko vključeni cilji, ki se razlikujejo glede na kategorijo stavbe.

2. Države članice nadalje po vodilnem zgledu javnega sektorja oblikujejo politike in sprejmejo ukrepe, kot je določanje ciljev, da bi spodbudile preoblikovanje stavb, ki se obnavljajo, v skoraj nič-energijske stavbe, ter o tem obvestijo Komisijo v nacionalnih načrtih iz odstavka 1.

3. Nacionalni načrti med drugim vključujejo naslednje elemente:

- (a) podrobna obrazložitev prenosa opredelitev skoraj nič-energijskih stavb v prakso, ki ga pripravijo države članice, in v katerem so upoštevane nacionalne, regionalne ali lokalne pogoje, skupaj z numeričnim indikatorjem porabe primarne energije v kWh/m² na leto. Količniki primarne energije, uporabljeni za določitev porabe primarne energije, lahko temeljijo na nacionalnih ali regionalnih letnih povprečnih vrednostih, v njih pa so lahko upoštevani ustrezni evropski standardi;

- (b) vmesne cilje za izboljšanje energetske učinkovitosti novih stavb do leta 2015 za pripravo na izvajanje odstavka 1;

- (c) informacije o politikah ter finančnih ali drugih ukrepih, sprejetih v okviru odstavkov 1 in 2, za spodbujanje skoraj nič-energijskih stavb, vključno s podrobnostmi o nacionalnih zahtevah in ukrepih v zvezi z uporabo energije iz obnovljivih virov v novih stavbah in obstoječih stavbah, na katerih poteka večja prenova, določenih v skladu s členom 13(4) Direktive 2009/28/ES ter členov 6 in 7 te direktive.

4. Komisija oceni nacionalne načrte iz odstavka 1, zlasti ustreznost ukrepov, ki so jih države članice predvidele za doseg ciljev te direktive. Komisija lahko ob upoštevanju načela subsidiarnosti zahteva dodatne posebne informacije glede zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3. V navedenem primeru zadevna država članica zahtevano informacijo predloži v devetih mesecih po zahtevi Komisije ali pa v tem roku predlaga spremembe. Komisija lahko po koncu ocenjevanja izda priporočilo.

▼ M2

5. Kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 35 Uredbe (EU) 2018/1999 Komisija vsaka štiri leta poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku držav članic pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb. Na podlagi teh informacij iz poročanja Komisija po potrebi oblikuje akcijski načrt ter predlaga priporočila in ukrepe v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2018/1999, da poveča število navedenih stavb in spodbudi dobre prakse v zvezi s stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe.

▼ B

6. Države članice se lahko odločijo, da v utemeljenih posameznih primerih, v katerih je analiza stroškov in koristi med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom negativna, ne bodo upoštevale zahtev iz točk (a) in (b) odstavka 1. Države članice obvestijo Komisijo o načelih iz zadevnih zakonodajnih ureditev.

*Člen 10***Finančne spodbude in tržne ovire**

1. Ob upoštevanju pomembnosti, da se zagotovijo ustrezno financiranje in drugi instrumenti za pospešitev energetske učinkovitosti stavb in prehoda na skoraj nič-energijske stavbe, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi v luči nacionalnih okoliščin preučile najsmotrnejšo izmed teh instrumentov.

▼ M2

_____

▼ B

4. Na prošnjo držav članic Komisija po potrebi pomaga državam članicam pri pripravi nacionalnih ali regionalnih programov finančne podpore za povečanje energetske učinkovitosti v – predvsem obstoječih – stavbah, tako da podpira izmenjavo najboljših praks med pristojnimi nacionalnimi ali regionalnimi oblastmi ali organi.

5. Z namenom izboljšanja financiranja v podporo izvajanju te direktive Komisija ob ustreznem upoštevanju načela subsidiarnosti, po možnosti do leta 2011, pripravi analizo zlasti o:

- (a) učinkovitosti in ustrezni višini sredstev iz strukturnih skladov in okvirnih programov za povečanje energetske učinkovitosti stavb, predvsem stanovanjskih, in dejansko porabljenih tovrstnih sredstvih;
- (b) učinkovitosti uporabe sredstev EIB in drugih javnih finančnih institucij;
- (c) usklajenosti financiranja Unije in nacionalnega financiranja ter drugih oblik pomoči, ki lahko delujejo kot vzvod za pospešitev naložb na področje energetske učinkovitosti, ter o zadostnosti teh sredstev za doseganje ciljev Unije.

Komisija lahko na podlagi te analize in v skladu z večletnim finančnim okvirom Evropskemu parlamentu in Svetu naknadno predloži predloge o instrumentih Unije, če je to po njenem mnenju potrebno.

▼ M1

6. Države članice svoje finančne ukrepe za izboljšavo energetske učinkovitosti pri prenovi stavb povežejo z zelenimi ali doseženimi prihranki energije, ki se ugotovijo na podlagi enega ali več naslednjih meril:

- (a) energetska učinkovitost opreme ali materiala za prenovo; v tem primeru opremo ali material za prenovo namesti ustrezno certificiran ali usposobljen inštalater;

▼ M1

- (b) standardne vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah;
- (c) izboljšanje, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetskega izkaznic, izdanih pred prenovo in po njej;
- (d) rezultati energetskega pregleda;
- (e) rezultati druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

6a. V podatkovnih zbirkah o energetskih izkaznicah se zbirajo podatki o izmerjeni ali izračunani porabi energije zajetih stavb, vključno vsaj z javnimi stavbami, ki jim je bila v skladu s členom 12 izdana energetska izkaznica, kot je določeno v členu 13.

6b. Vsaj zbirni anonimizirani podatki, skladni z zahtevami o varstvu podatkov na ravni Unije in nacionalni ravni, se dajo na zahtevo na voljo za statistične in raziskovalne namene ter lastniku stavbe.

▼ B

7. Določbe te direktive državam članicam ne preprečujejo, da zagotovijo spodbude za nove stavbe, prenovo ali elemente stavb, ki prese-gajo stroškovno optimalne ravni.

*Člen 11***Energetske izkaznice**

1. Države članice določijo potrebne ukrepe za vzpostavitev sistema certificiranja energetske učinkovitosti stavb. Energetska izkaznica vključuje energetska učinkovitost stavbe in referenčne vrednosti, kot so minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, da bi lastnikom ali najemnikom stavbe ali stavbnih enot omogočili primerjavo in oceno njene energetske učinkovitosti.

Energetska izkaznica lahko vsebuje dodatne informacije, kot so letna poraba energije za nestanovanjske stavbe ali odstotek energije iz obnovljivih virov v skupni porabi energije.

2. Energetska izkaznica vključuje priporočila za stroškovno optimalne ali stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti stavbe ali stavbnih enot, razen če ni omembe vrednih možnosti za tako izboljšavo, v primerjavi z veljavnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti.

Priporočila iz energetske izkaznice zajemajo:

- (a) ukrepe, ki se izvedejo v zvezi z večjo prenovo ovoja stavbe ali tehničnih stavbnih sistemov, in
- (b) ukrepe za posamezne elemente stavbe, ki se izvajajo neodvisno od večje prenove ovoja stavbe ali tehničnih stavbnih sistemov.

▼B

3. Priporočila, vključena v energetska izkaznica, morajo biti za posamezno stavbo tehnično izvedljiva in z njimi se lahko oceni dolžina obdobja odplačevanja ali stroškovne ugodnosti med ekonomskim življenjskim ciklom te stavbe.
4. V energetska izkaznica je navedeno, kje lahko lastnik ali najemnik prejme podrobnejše informacije tudi o stroškovni učinkovitosti priporočil iz energetske izkaznice. Ocena stroškovne učinkovitosti temelji na standardnih pogojih, kot so ocena prihrankov energije, osnovne cene energije in predhodna ocena stroškov. Poleg tega vsebuje informacije o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za izvajanje priporočil. Lastniku ali najemniku se lahko zagotovijo tudi dodatne informacije o sorodnih temah, kot so energetska pregledi ali finančne in druge spodbude ter možnosti financiranja.
5. Države članice ob upoštevanju nacionalnih predpisov spodbujajo javne organe, naj upoštevajo vodilno vlogo, ki bi jo morale imeti na področju energetske učinkovitosti stavb, med drugim z izvajanjem priporočil, vključenih v energetska izkaznica, izdano za stavbo v njihovi lasti, tekom obdobja veljavnosti te izkaznice.
6. Certificiranje stavbnih enot lahko temelji na:
  - (a) skupnem certificiranju celotne stavbe, ali
  - (b) oceni druge primerljive stavbne enote z enakimi energetskega značilnostmi v isti stavbi.
7. Certificiranje enodružinskih hiš lahko temelji na oceni druge primerljive stavbe podobne zasnove in velikosti s podobno dejansko kakovostjo energetske učinkovitosti, če za takšno ujemanje lahko jamči strokovnjak, ki izda energetska izkaznica.
8. Veljavnost energetske izkaznice ne sme biti daljša od 10 let.
9. Komisija do leta 2011 v posvetovanju z ustreznimi sektorji sprejme prostovoljno skupno shemo certificiranja Evropske unije za energetska učinkovitost nestanovanjskih stavb. Navedeni ukrep se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 26(2). Države članice se spodbujajo, da shemo priznajo ali uporabljajo oziroma da jo, prilagojeno nacionalnim okoliščinam, uporabljajo delno.

*Člen 12***Izdajanje energetskega izkaznic**

1. Države članice zagotovijo, da se energetska izkaznica izda za:
  - (a) stavbe ali stavbne enote, ki se zgradijo, prodajo ali oddajo novim najemnikom, in

▼B

- (b) stavbe, kjer skupno uporabno tlorisno površino nad 500 m² uporabljajo javni organi in se v njih pogosto zadržuje javnost. 9. julija 2015 se ta prag 500 m² zniža na 250 m².

Zahteva za izdajo energetske izkaznice ne velja, če je na voljo veljavna izkaznica za zadevno stavbo ali stavbno enoto, izdana v skladu z Direktivo 2002/91/ES ali to direktivo.

2. Države članice zahtevajo, da se ob izgradnji, prodaji ali oddaji stavbe ali stavbne enote morebitnemu novemu najemniku ali kupcu predloži in izroči energetska izkaznica ali njena kopija.

3. Če se stavba proda ali odda še pred njeno izgradnjo, lahko države članice z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 zahtevajo, da prodajalec zagotovi oceno bodoče energetske učinkovitosti stavbe; v tem primeru se energetska izkaznica izda najkasneje takrat, ko je stavba zgrajena.

4. Države članice zahtevajo, da se pri prodaji ali oddaji:

— stavb z energetska izkaznico,

— stavbnih enot v stavbah z energetska izkaznico, in

— stavbnih enot z energetska izkaznico

v zadevnih oglasih v komercialnih medijih po potrebi navede indikator energetske učinkovitosti iz energetske izkaznice stavbe ali stavbne enote.

5. Določbe tega člena se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi o solastnini ali skupni lastnini.

6. Države članice lahko kategorije stavb iz člena 4(2) izključijo iz uporabe odstavkov 1, 2, 4 in 5 tega člena.

7. O morebitnih učinkih energetskih izkaznic pri morebitnih sodnih postopkih se odloča v skladu z nacionalnimi pravili.

Člen 13

Prikaz energetskih izkaznic

1. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je v stavbi, za katero je bila v skladu s členom 12(1) izdana energetska izkaznica in katere skupno uporabno tlorisno površino nad 500 m² uporabljajo javni organi in se v njej pogosto zadržuje javnost, energetska izkaznica prikazana na vidnem mestu in jasno opazna javnosti.

9. julija 2015 se prag 500 m² zniža na 250 m².

▼B

2. Države članice zahtevajo, da je v stavbi, za katero je bila v skladu s členom 12(1) izdana energetska izkaznica in v kateri se na skupni uporabni tlorisni površini nad 500 m² pogosto zadržuje javnost, energetska izkaznica prikazana na vidnem mestu in jasno opazna javnosti.

3. Določbe tega člena ne vključujejo obveznosti prikaza priporočil, vključenih v energetska izkaznica.

▼M1*Člen 14***Pregled ogrevalnih sistemov**

1. Države članice določijo potrebne ukrepe za uvedbo rednih pregledov dostopnih delov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov z nazivno izhodno močjo nad 70 kW, kot so kurilna naprava, nadzorni sistem in obtočne črpalke, ki se uporabljajo za ogrevanje stavb. Pregled vključuje oceno učinkovitosti in velikosti kurilne naprave v primerjavi z zahtevami v zvezi z ogrevanjem stavbe in, kjer je ustrezno, upošteva, ali lahko zmogljivosti ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov optimizirajo njegovo učinkovitost pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

Kadar se ogrevalni sistem ali sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov ali zahteve v zvezi z ogrevanjem stavbe po pregledu, opravljenem na podlagi tega odstavka, niso spremenile, se lahko države članice odločijo, da ne bodo zahtevale ponovne ocene velikosti kurilne naprave.

2. Tehnični stavbni sistemi, ki so izrecno zajeti v dogovorjenem merilu energetske učinkovitosti ali pogodbeni ureditvi, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti, kot je pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, ali ki jih upravljajo operaterji komunalnih storitev ali omrežja in so zato predmet ukrepov za spremljanje učinkovitosti na strani sistema, so izvzeti iz zahtev iz odstavka 1, če je celotni učinek takšnega pristopa enakovreden učinku ukrepov iz odstavka 1.

3. Kot alternativo odstavku 1 in če je celotni učinek enakovreden učinku ukrepov iz odstavka 1, se lahko države članice odločijo za sprejetje ukrepov za zagotovitev svetovanja uporabnikom glede zamenjave kurilnih naprav, drugih sprememb ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov ter alternativnih rešitev, da se oceni učinkovitost in ustreznost velikosti teh sistemov.

Pred uporabo alternativnih ukrepov iz prvega pododstavka tega odstavka vsaka država članica s predložitvijo poročila Komisiji dokumentira enakovrednost učinka navedenih ukrepov učinku ukrepov iz odstavka 1.

▼ M2

Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.

▼ M1

4. Države članice določijo zahteve za zagotovitev, da se, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, nestanovanjske stavbe z nazivno izhodno močjo za ogrevalne sisteme ali sisteme za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov nad 290 kW do leta 2025 opremijo s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb.

Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo biti sposobni:

- (a) stalno spremljati, beležiti in analizirati porabo energije ter omogočati prilagajanje porabe energije;
- (b) primerjati energetske učinkovitosti stavbe glede na referenčne vrednosti, odkrivati izgube učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov in obveščati osebe, ki so odgovorne za stavbo ali tehnično upravljanje stavbe, o možnostih za izboljšanje energetske učinkovitosti ter
- (c) omogočati komunikacijo s povezanimi tehničnimi stavbnimi sistemi in drugimi napravami v stavbi ter biti interoperabilni s tehničnimi stavbnimi sistemi med različnimi vrstami zaščitene tehnologij, naprav in proizvajalcev.

5. Države članice lahko določijo zahteve za zagotovitev, da se stanovanjske stavbe opremijo:

- (a) s funkcijo stalnega elektronskega spremljanja, ki meri učinkovitost sistemov in lastnike ali upravljavce stavbe obvesti, ko se je občutno zmanjšala ter ko je sistem treba servisirati, in
- (b) z učinkovitimi nadzornimi funkcijami, ki zagotavljajo optimalno proizvodnjo, distribucijo, shranjevanje in porabo energije.

6. Stavbe, ki so skladne z odstavkom 4 ali 5, so izvzete iz zahtev iz odstavka 1.

*Člen 15***Pregled klimatskih sistemov**

1. Države članice določijo potrebne ukrepe za uvedbo rednih pregledov dostopnih delov klimatskih sistemov ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 70 kW. Pregled vključuje oceno učinkovitosti in velikosti klimatskega sistema v primerjavi z zahtevami v zvezi s hlajenjem stavbe ter, kjer je ustrezno, upošteva, ali lahko zmogljivosti klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje optimizirajo njegovo učinkovitost pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

Kadar se klimatski sistem ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje ali zahteve v zvezi s hlajenjem stavbe po pregledu, opravljenem na podlagi tega odstavka, niso spremenile, se lahko države članice odločijo, da ne bodo zahtevale ponovne ocene velikosti klimatskega sistema.

▼ M1

Države članice, ki ohranijo strožje zahteve na podlagi člena 1(3), so izvzete iz obveznosti, da o njih uradno obvestijo Komisijo.

2. Tehnični stavbni sistemi, ki so izrecno zajeti v dogovorjenem merilu energetske učinkovitosti ali pogodbeni ureditvi, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti, kot je pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, ali ki jih upravljajo operaterji komunalnih storitev ali omrežja in so zato predmet ukrepov za spremljanje učinkovitosti na strani sistema, so izvzeti iz zahtev iz odstavka 1, če je celotni učinek takšnega pristopa enakovreden učinku ukrepov iz odstavka 1.

3. Kot alternativo odstavku 1 in če je celotni učinek enakovreden učinku ukrepov iz odstavka 1, se lahko države članice odločijo za sprejetje ukrepov za zagotovitev svetovanja uporabnikom glede zamenjave klimatskih sistemov ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje, drugih sprememb klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje ter alternativnih rešitev za oceno učinkovitosti in ustrezne velikosti teh sistemov.

Pred uporabo alternativnih ukrepov iz prvega pododstavka tega odstavka vsaka država članica s predložitvijo poročila Komisiji dokumentira enakovrednost učinka navedenih ukrepov učinku ukrepov iz odstavka 1.

▼ M2

Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebnege načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.

▼ M1

4. Države članice določijo zahteve za zagotovitev, da se, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, nestanovanjske stavbe z nazivno izhodno močjo za klimatske sisteme ali sisteme za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje nad 290 kW do leta 2025 opremijo s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb.

Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo biti sposobni:

- (a) stalno spremljati, beležiti in analizirati porabo energije ter omogočati prilagajanje porabe energije;
- (b) primerjati energetske učinkovitosti stavbe glede na referenčne vrednosti, odkrivati izgube učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov in obveščati osebe, ki so odgovorne za stavbo ali tehnično upravljanje stavbe, o možnostih za izboljšanje energetske učinkovitosti ter
- (c) omogočati komunikacijo s povezanimi tehničnimi stavbnimi sistemi in drugimi napravami v stavbi ter biti interoperabilni s tehničnimi stavbnimi sistemi med različnimi vrstami zaščitene tehnologij, naprav in proizvajalcev.

▼ M1

5. Države članice lahko določijo zahteve za zagotovitev, da se stanovanjske stavbe opremijo:
- (a) s funkcijo stalnega elektronskega spremljanja, ki meri učinkovitost sistemov in lastnike ali upravljavce stavbe obvesti, ko se je občutno zmanjšala ter ko je sistem treba servisirati, in
  - (b) z učinkovitimi nadzornimi funkcijami, ki zagotavljajo optimalno proizvodnjo, distribucijo, shranjevanje in porabo energije.
6. Stavbe, ki so skladne z odstavkom 4 ali 5, so izvzete iz zahtev iz odstavka 1.

▼ B*Člen 16***Poročila o pregledu ogrevalnih in klimatskih sistemov**

1. Poročilo o pregledu se izda po vsakem pregledu ogrevalnega ali klimatskega sistema. Poročilo o pregledu vsebuje rezultat pregleda, opravljenega v skladu s členom 14 ali 15, in vključuje priporočila za stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti pregledanega sistema.

Priporočila lahko temeljijo na primerjavi energetske učinkovitosti pregledanega sistema z najboljšim razpoložljivim sistemom, ki je izvedljiv, in sistemom podobne vrste, za katerega vse ustrezne komponente dosegajo raven energetske učinkovitosti, ki jo zahteva veljavna zakonodaja.

2. Poročilo o pregledu se izroči lastniku ali najemniku stavbe.

*Člen 17***Neodvisni strokovnjaki**

Države članice zagotovijo, da pripravo energetskih izkaznic stavb in preglede ogrevalnih in klimatskih sistemov na neodvisen način opravljajo usposobljeni in/ali pooblaščen strokovnjaki, ki poslujejo kot samozaposleni ali so zaposleni v javnih organih ali zasebnih podjetjih.

Strokovnjaki se pooblastijo ob upoštevanju njihove usposobljenosti.

Države članice objavijo informacije o usposabljanju in akreditaciji. Države članice zagotovijo objavo redno posodobljenih seznamov usposobljenih in/ali pooblaščenih strokovnjakov oziroma pooblaščenih podjetij, ki nudijo storitve takih strokovnjakov.

▼ B*Člen 18***Neodvisni nadzorni sistem**

1. Države članice zagotovijo, da se v skladu s Prilogo II vzpostavijo neodvisni nadzorni sistemi za energetske izkaznice in poročila o pregledu ogrevalnih in klimatskih sistemov. Države članice lahko vzpostavijo ločene sisteme za nadzor energetskih izkaznic in nadzor poročil pregledov ogrevalnih in klimatskih sistemov.

2. Države članice lahko prenesejo odgovornosti za izvajanje neodvisnih nadzornih sistemov.

Če se države članice tako odločijo, zagotovijo, da se neodvisni nadzorni sistemi izvajajo v skladu s Prilogo II.

3. Države članice zahtevajo, da se energetske izkaznice in poročila o pregledu iz odstavka 1 na zahtevo dajo na voljo pristojnim organom ali telesom.

▼ M1*Člen 19***Pregled**

Komisija ob pomoči odbora, ustanovljenega v skladu s členom 26, najpozneje do 1. januarja 2026 pregleda to direktivo glede na izkušnje, pridobljene med njeno uporabo, ter napredek, dosežen med njeno uporabo, in po potrebi poda predloge.

Komisija v okviru tega pregleda preuči, kako bi lahko države članice v okviru stavbne politike Unije in politike Unije glede energetske učinkovitosti uporabljale celovite pristope na ravni okrožja ali soseske, pri tem pa zagotovile, da bi vsaka stavba izpolnjevala minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, na primer s shemami celovitih prenov, ki se namesto za eno samo stavbo uporabljajo za več stavb v določenem prostorskem okviru.

Komisija zlasti oceni potrebo po dodatnem izboljšanju energetskih izkaznic v skladu s členom 11.

*Člen 19a***Študija izvedljivosti**

Komisija pred letom 2020 opravi študijo izvedljivosti, v kateri pojasni možnosti in časovni okvir za uvedbo pregleda samostojnih prezračevalnih sistemov in neobveznega načrta za prenovo stavbe, ki dopolnjuje energetske izkaznice, da bi zagotovila dolgoročen postopen časovni načrt za prenovo določene stavbe, temelječ na merilih kakovosti, po opravljenem energetskem pregledu ter v katerem so opisani ustrezni ukrepi in prenovitvena dela, ki bi lahko izboljšali energetske učinkovitost.

▼B*Člen 20***Informacije**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za informiranje lastnikov ali najemnikov stavb ali stavbnih enot o različnih metodah in praksah, ki povečujejo energetska učinkovitost.

▼M1

2. Države članice lastnikom ali najemnikom stavb zlasti zagotovijo informacije o energetskih izkaznicah, tudi o njihovem namenu in ciljnih, o stroškovno učinkovitih ukrepih ter po potrebi o finančnih instrumentih, da bi se izboljšala energetska učinkovitost stavbe, ter o zamenjavi kotlov na fosilna goriva z bolj trajnostnimi alternativami. Države članice zagotovijo informacije prek dostopnih in preglednih svetovalnih orodij, kot so svetovanje v zvezi s prenovo in točke vse na enem mestu.

▼B

Na zahtevo držav članic Komisija državam članicam pomaga pri pripravi zadevnih informacijskih kampanj za namene iz odstavka 1 in prvega pododstavka tega odstavka, ki so lahko vključene v programe Unije.

3. Države članice zagotovijo, da so tistim, ki so pristojni za izvajanje te direktive, na voljo smernice in usposabljanje. Smernice in usposabljanje izpostavljajo pomen izboljšanja energetske učinkovitosti in omogočajo, da se pri načrtovanju, zasnovi, gradnji in prenovi industrijskih ali stanovanjskih območij preuči najboljša kombinacija izboljšav energetske učinkovitosti, uporabe energije iz obnovljivih virov in uporabe daljinskega ogrevanja in hlajenja.

4. Komisijo se poziva, da stalno izboljšuje storitve obveščanja, predvsem spletne strani, vzpostavljene kot evropski portal za energetska učinkovitost stavb, namenjene državljanom, strokovnjakom in organom, da bi se državam članicam pomagalo pri obveščanju in dviganju ozaveščenosti. Informacije, objavljene na tej spletni strani, lahko vključujejo povezave do ustrezne zakonodaje Unije ter ustrezne nacionalne, regionalne in lokalne zakonodaje, povezave do spletnih strani EUROPA, na katerih so objavljeni nacionalni akcijski načrti o energetski učinkovitosti, povezave do dostopnih finančnih instrumentov ter primere najboljše prakse na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Komisija v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj še naprej opravlja storitve obveščanja in te nadgrajuje, da bi zainteresiranim stranem, med drugim tudi nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom, z zagotavljanjem pomoči in informacij v zvezi z možnostjo financiranja olajšala uporabo dostopnih sredstev, pri čemer upošteva zadnje spremembe zakonodajnega okvira.

*Člen 21***Posvetovanje**

Da bi olajšale učinkovito izvajanje direktive, se države članice v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in po potrebi posvetujejo z vpletenimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi in regionalnimi organi. Takšno posvetovanje je posebej pomembno za izvajanje členov 9 in 20.

▼B*Člen 22***Prilagoditev Priloge I tehničnemu napredku**

Komisija z delegiranimi akti v skladu s členi 23, 24 in 25 prilagodi točki 3 in 4 Priloge I tehničnemu napredku.

▼M1*Člen 23***Izvajanje prenosa pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 5, 8 in 22 se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 9. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 5, 8 in 22 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5, 8 ali 22, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 26***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼ M1

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼ B*Člen 27***Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo pri kršitvah nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah najpozneje do 9. januarja 2013 ter jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

*Člen 28***Prenos**

1. Države članice najpozneje do 9. julija 2012 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 2 do 18 in s členoma 20 in 27.

Države članice določbe glede členov 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 in 27 uporabljajo najpozneje od 9. januarja 2013.

Države članice določbe glede členov 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 in 16 uporabljajo za stavbe, ki jih uporabljajo javni organi, in sicer najpozneje od 9. januarja 2013, ter za druge stavbe najpozneje od 9. julija 2013.

Do 31. decembra 2015 lahko odložijo izvajanje člena 12(1) in (2) glede posameznih stavbnih enot, ki se oddajajo. To pa ne sme pomeniti, da bo izdanih manj izkaznic, kot bi jih bilo izdanih v primeru uporabe Direktive 2002/91/ES v zadevni državi članici.

Države članice se pri sprejemanju ukrepov sklicujejo na to direktivo ali pa sklicevanje nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključiti morajo tudi izjavo, da se sklicevanja na Direktivo 2002/91/ES v obstoječih zakonih, predpisih in upravnih določbah štejejo za sklicevanja na to direktivo. Države članice določijo način sklicevanja in obliko izjave.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 29***Razveljavitev**

Direktiva 2002/91/ES, kakor je spremenjena z Uredbo, navedeno v delu A iz Priloge IV, se razveljavi z učinkom od 1. februarja 2012 brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos v nacionalno zakonodajo in izvajanje Direktive, navedene v delu B iz Priloge IV.

▼B

Sklicevanja na Direktivo 2002/91/ES se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge V.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼ B*PRILOGA I*

Skupni splošni okvir za izračunavanje energetske učinkovitosti stavb
(iz člena 3)

▼ M1

1. Energetska učinkovitost stavbe se določi na podlagi izračunane ali dejanske porabe energije ter odraža njeno običajno porabo energije za ogrevanje prostorov, hlajenje prostorov, sanitarno toplo vodo, prezračevanje, vgrajeno razsvetljavo in druge tehnične stavbne sisteme.

Energetska učinkovitost stavbe se izrazi z numeričnim indikatorjem porabe primarne energije v kWh/m² na leto za namene energetskih izkaznic in skladnosti z minimalnimi zahtevami glede energetske učinkovitosti. Metodologija za določitev energetske učinkovitosti stavbe mora biti pregledna in odprta za inovacije.

Države članice opišejo svojo nacionalno metodologijo izračuna na podlagi nacionalnih prilog k poglavitnim standardom, in sicer ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 in 52018-1, ki so bili oblikovani na podlagi mandata M/480, podeljenega Evropskemu odboru za standardizacijo (CEN). Ta določba ne pomeni pravne kodifikacije navedenih standardov.

2. Za zagotavljanje optimalnih ravni zdravja, kakovosti zraka v zaprtih prostorih in udobja, ki jih opredelijo države članice na nacionalni ali regionalni ravni, se izračunajo energetske potrebe za ogrevanje prostorov, hlajenje prostorov, sanitarno toplo vodo, prezračevanje, razsvetljavo in druge tehnične stavbne sisteme.

Izračun primarne energije temelji na faktorjih primarne energije ali utežnih faktorjih na nosilec energije, ki lahko temelji na ponderiranem nacionalnem, regionalnem ali lokalnem letnem, lahko pa tudi sezonskem ali mesečnem povprečju ali podrobnejših informacijah, ki so na voljo za posamezen daljinski sistem.

Faktorje primarne energije ali utežne faktorje opredelijo države članice. Slednje pri uporabi teh faktorjev za izračun energetske učinkovitosti zagotovijo, da se upošteva optimalna energetska učinkovitost ovojja stavbe.

Države članice lahko pri izračunu faktorjev primarne energije za namene izračunavanja energetske učinkovitosti stavb upoštevajo obnovljive vire energije, dobavljene prek nosilca energije, in obnovljive vire energije, ki se proizvedejo in uporabijo na kraju samem, pod pogojem, da to velja brez diskriminacije.

- 2a. Za namen prikaza energetske učinkovitosti stavbe lahko države članice opredelijo dodatne numerične indikatorje za skupno porabo primarne energije iz neobnovljivih in obnovljivih virov ter za proizvedene emisije toplogrednih plinov v kg CO₂ eq/m² na leto.

▼ B

3. Metodologija se določi ob upoštevanju vsaj naslednjih vidikov:
  - (a) naslednjih dejanskih toplotnih značilnosti stavbe, vključno z njenimi notranjimi predelnimi stenami:
    - (i) toplotna zmogljivost;
    - (ii) izolacija;
    - (iii) pasivno gretje;
    - (iv) hladilni elementi; in
    - (v) toplotni mostovi;

▼B

- (b) ogrevalnega sistema in oskrbe s toplo vodo, vključno z značilnostmi glede njune izolacije;
- (c) klimatskih naprav;
- (d) naravnega in mehanskega prezračevanja, ki lahko vključuje tudi zračno tesnost;
- (e) vgrajene razsvetljave (v glavnem v nestanovanjskem sektorju);
- (f) zasnove, položaja in orientacije stavbe, vključno z zunanjo klimo;
- (g) pasivnih solarnih sistemov in zaščite pred soncem;
- (h) notranjih klimatskih pogojev, vključno s projektirano notranjo klimo;
- (i) notranjih bremen.

▼M1

4. Upošteva se pozitivni vpliv naslednjih vidikov:

▼B

- (a) pogoji lokalne izpostavljenosti soncu, aktivnih solarnih sistemov ter drugih ogrevalnih sistemov in sistemov za proizvodnjo električne energije na podlagi energije iz obnovljivih virov;
  - (b) električna energija, proizvedene v soproizvodnji;
  - (c) daljinski ali skupinski ogrevalni in hladilni sistemi;
  - (d) naravna osvetlitev.
5. Za ta izračun bi morale biti stavbe ustrezno razvrščene v naslednje kategorije:
- (a) enodružinske hiše raznih vrst;
  - (b) stanovanjski bloki;
  - (c) pisarne;
  - (d) stavbe namenjene izobraževanju;
  - (e) bolnišnice;
  - (f) hoteli in restavracije;
  - (g) športni objekti;
  - (h) stavbe za veleprodajo in maloprodajo;
  - (i) druge vrste stavb, ki so porabniki energije.

▼ M1

PRILOGA IA

SKUPNI SPLOŠNI OKVIR ZA RAZVRŠČANJE STAVB GLEDE NA PRIPRAVLJENOST NA PAMETNE SISTEME

1. Komisija določi opredelitev indikatorja pripravljenosti na pametne sisteme in metodologijo za njegov izračun, da bi se ocenile zmogljivosti stavbe ali stavbne enote za prilagoditev njenega delovanja potrebam stanovalca in omrežja ter za izboljšanje njene energetske in celotne učinkovitosti.

Indikator pripravljenosti na pametne sisteme zajema elemente za večje prihranke energije, uporabo referenčnih vrednosti in prilagodljivost, izboljšane funkcionalnosti in zmogljivosti, ki izhajajo iz več med seboj povezanih in pametnih naprav.

Pri metodologiji se upoštevajo elementi, kot so pametni števcji, avtomatizacija stavb in nadzorni sistemi, naprave za samoregulacijo za uravnavanje temperature zraka v zaprtih prostorih, vgrajeni gospodinjski aparati, polnilna mesta za električna vozila, shranjevanje energije ter podrobne funkcionalnosti, in njihova interoperabilnost kot tudi koristi za notranje klimatske pogoje, energetska učinkovitost, ravni učinkovitosti in omogočeno prilagodljivost.

2. Metodologija se opira na tri ključne funkcionalnosti stavbe in njenih tehničnih stavbnih sistemov:

- (a) sposobnost ohranjanja energetske učinkovitosti in delovanja stavbe s prilagoditvijo porabe energije, na primer s porabo energije iz obnovljivih virov;
- (b) sposobnost prilagoditve načina delovanja glede na potrebe stanovalca ob ustreznem upoštevanju razpoložljivosti prijaznosti do uporabnika, ohranjanje zdravih notranjih klimatskih pogojev in sposobnost poročanja o porabi energije ter
- (c) prilagodljivost skupnih potreb stavbe po električni energiji, vključno z njeno sposobnostjo, da omogoči udeležbo pri aktivnem in pasivnem ter implicitnem in eksplicitnem odzivu na povpraševanje, glede na omrežje, na primer s prilagodljivostjo in zmožnostjo prenosa obremenitve.

3. Pri metodologiji se lahko upoštevata še:

- (a) interoperabilnost sistemov (pametni števcji, avtomatizacija stavb in nadzorni sistemi, vgrajeni gospodinjski aparati, naprave za samoregulacijo za uravnavanje temperature zraka v zaprtih prostorih v stavbi ter senzorji za merjenje kakovosti zraka v zaprtih prostorih in prezračevalne naprave) in
- (b) pozitiven vpliv obstoječih komunikacijskih omrežij, predvsem obstoj stavbne fizične infrastrukture, primerne za visoke hitrosti, kot je prostovoljna oznaka „pripravljeno za širokopasovno povezavo“ ter obstoj dostopne točke v večstanovanjskih stavbah v skladu s členom 8 Direktive 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

4. Metodologija ne sme negativno vplivati na obstoječe nacionalne sheme certificiranja energetske učinkovitosti in temelji na s tem povezanih pobudah na nacionalni ravni, pri čemer upošteva načelo lastništva stanovalca, varstvo podatkov, zasebnost in varnost v skladu z ustreznim pravom Unije o varstvu podatkov in zasebnosti ter najboljšimi razpoložljivimi tehnikami za kibernetsko varnost.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L 155, 23.5.2014, str. 1).

▼ M1

5. Metodologija določa najustreznejši format parametra indikatorja pripravljenosti na pametne sisteme ter mora biti preprosta, pregledna in enostavno razumljiva za porabnike, lastnike, vlagatelje ter udeležence na trgu odziva na povpraševanje.

▼ B*PRILOGA II***Neodvisni nadzorni sistemi za energetske izkaznice in poročila o pregledu**

1. ► **MI** Pristojni organi ali telesa, na katera so pristojni organi prenesli pristojnost za izvajanje neodvisnih nadzornih sistemov, opravijo naključni izbor med vsemi letno izdanimi energetskimi izkaznicami in jih preverijo. Vzorec mora biti dovolj velik, da se zagotovi statistično pomembne rezultate glede skladnosti. ◀

Preverjanje temelji na možnostih iz nadaljevanja oziroma enakovrednih ukrepov:

- (a) preverjanje veljavnosti vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, ter rezultatov, navedenih v izkaznici;
  - (b) preverjanje vhodnih podatkov in rezultatov energetske izkaznice, vključno z danimi priporočili;
  - (c) popolno preverjanje vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, rezultatov, navedenih v izkaznici, vključno z danimi priporočili, in obiski stavb na kraju samem, če je to možno, da bi se preverilo ujemanje med specifikacijami, navedenimi v energetski izkaznici, in certificirano stavbo.
2. Pristojni organi ali telesa, na katera so pristojni organi prenesli pristojnost za izvajanje neodvisnih nadzornih sistemov, naključno izberejo vsaj statistično pomembnega odstotka vseh letno izdanih poročil o pregledu in ta poročila preverijo.

▼ MI

3. Kadar se v podatkovno zbirko vnesejo informacije, se nacionalnim organom omogoči, da za namene spremljanja in preverjanja identificirajo avtorja vnosa.

PRILOGA III

Primerjalni metodološki okvir za opredelitev stroškovno optimalnih ravni za zahteve glede energetske učinkovitosti pri stavbah in elementih stavb

Primerjalni metodološki okvir omogoča državam članicam, da določijo energetske učinkovitost stavb in elementov stavb ter gospodarski vidik ukrepov v zvezi z energetske učinkovitostjo, ter da ju povežejo, da bi opredelili stroškovno optimalno raven.

Primerjalni metodološki okvir dopolnjujejo smernice, v katerih je opredeljeno, kako naj se ta okvir uporablja pri izračunu stroškovno optimalnih ravni učinkovitosti.

S primerjalnim metodološkim okvirom je omogočeno, da so upoštevani vzorci uporabe, zunanji klimatski pogoji, stroški naložb, kategorija stavbe, operativni stroški in stroški vzdrževanja (vključno s stroški energije in energijskimi prihranki) ter po potrebi zasluzki od proizvedene energije in stroški odstranjevanja. Temeljiti bi moral na ustreznih evropskih standardih, povezanih s to direktivo.

Komisija poleg tega zagotovi:

- smernice, ki bodo priložene primerjalnemu metodološkemu okviru; s temi smernicami bodo lahko države članice izvedle ukrepe, ki so navedeni v nadaljevanju,
- informacije o oceni dolgoročnega razvoja cen energije.

Na ravni držav članic se za primerjalni metodološki okvir, ki ga države članice uporabljajo, določijo splošni pogoji, izraženi v parametrih.

Zaradi primerjalnega metodološkega okvira morajo države članice:

- opredeliti referenčne stavbe, za katere je značilna njihova funkcionalnost in geografska lega, vključno z notranjimi in zunanjimi klimatskimi pogoji. Referenčne stavbe vključujejo tako nove kot obstoječe stanovanjske in nestanovanjske stavbe,
- opredeliti ukrepe za energetske učinkovitost, ki jih je treba oceniti za referenčne stavbe. To so lahko ukrepi za posamezno stavbo kot celoto, za posamezen element stavbe ali kombinacijo elementov stavbe,
- oceniti potrebo po končni in primarni energiji referenčne stavbe in referenčnih stavb z opredeljenimi ukrepi za energetske učinkovitost, ki so v uporabi,
- z uporabo načel primerjalnega metodološkega okvira izračunati stroške (to je sedanja neto vrednost) ukrepov za energetske učinkovitost (kot je navedeno v drugi alineji) med pričakovanim ekonomskim življenjskim ciklom, ki se uporablja za referenčne stavbe (kot so navedene v prvi alineji).

Države članice z izračunom stroškov ukrepov za energetske učinkovitost med pričakovanim ekonomskim življenjskim ciklom ocenijo stroškovno učinkovitost posameznih ravni minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti. S tem se bodo lahko določile stroškovno optimalne ravni zahtev glede energetske učinkovitosti.

PRILOGA IV

DEL A

Razveljavljena direktiva in njene zaporedne spremembe**(iz člena 29)**

Direktiva 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 1, 4.1.2003, str. 65).

Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, 21.11.2008, str. 1). samo točka 9.9 Priloge

DEL B

Roki za prenos v nacionalno zakonodajo in uporabo**(iz člena 29)**

Direktiva	Roki za prenos	Datum začetka uporabe
2002/91/ES	4. januar 2006	4. januar 2009, samo glede členov 7, 8 in 9

PRILOGA V

Korelacijska tabela

Direktiva 2002/91/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2, točka 1	Člen 2, točka 1
—	Člen 2, točki 2 in 3
Člen 2, točka 2	Člen 2, točka 4 in Priloga I
—	Člen 2, točke 5, 6, 7, 8, 9, 10 in 11
Člen 2, točka 3	Člen 2, točka 12
Člen 2, točka 4	Člen 2, točka 13
—	Člen 2, točka 14
Člen 2, točka 5	Člen 2, točka 15
Člen 2, točka 6	Člen 2, točka 16
Člen 2, točka 7	Člen 2, točka 17
Člen 2, točka 8	Člen 2, točka 18
—	Člen 2, točka 19
Člen 3	Člen 3 in Priloga I
Člen 4(1)	Člen 4(1)
Člen 4(2)	—
Člen 4(3)	Člen 4(2)
—	Člen 5
Člen 5	Člen 6(1)
—	Člen 6(2) in (3)
Člen 6	Člen 7
—	Členi 8, 9 in 10
Člen 7(1), prvi pododstavek	Člen 11(8) in člen 12(2)
Člen 7(1), drugi pododstavek	Člen 11(6)
Člen 7(1), tretji pododstavek	Člen 12(6)
Člen 7(2)	Člen 11(1) in (2)
—	Člen 11(3), (4), (5), (7) in (9)
—	Člen 12(1), (3), (4), (5) in (7)
Člen 7(3)	Člen 13 (1) in (3)

▼B

Direktiva 2002/91/ES	Ta direktiva
—	Člen 13(2)
Člen 8, točka (a)	Člen 14(1) in (3)
—	Člen 14(2)
Člen 8, točka (b)	Člen 14(4)
—	Člen 14(5)
Člen 9	Člen 15(1)
—	Člen 15(2), (3), (4) in (5)
—	Člen 16
Člen 10	Člen 17
—	Člen 18
Člen 11, uvodno besedilo	Člen 19
Člen 11, točki (a) in (b)	—
Člen 12	Člen 20(1) in člen 20(2), drugi pododstavek
—	Člen 20(2), prvi pododstavek ter člen 20(3) in (4)
—	Člen 21
Člen 13	Člen 22
—	Členi 23, 24 in 25
Člen 14(1)	Člen 26(1)
Člen 14(2) in (3)	—
—	Člen 26(2)
—	Člen 27
Člen 15(1)	Člen 28
Člen 15(2)	—
—	Člen 29
Člen 16	Člen 30
Člen 17	Člen 31
Priloga	Priloga I
—	Priloge II do V